

TONDA 5

Březen 2017

©2017 Gianluca Ghilardi All Rights Reserved

Obsah tohoto čísla:

	strana:
Úvodník	1
Události ve škole	2 - 6
Doporučujeme film a knihu	7
Rozhovor s naším ředitelem	8 - 9
Téma: Komiks	10 - 12
Povídka na pokračování	13
Výsledky tondazníku	14
Luštění	15
Výtvarná soutěž	16 - 17
Povídky	18 - 21
Detektivka	22
Divoký nápad (co nás napadlo při vyučování)	23
Vyrábění, recepty	24 - 25
Stránky v angličtině a němčině	26 - 27

Redakce časopisu:

Hanka Rojtová (HR), Anička Hroníková (HrA), Olga Hochmanová (Olča), Gianluca Ghilardi (GiGi),
Kiera Hrušková (Hruška), Viki Kinzlová (KiVi), Anička Haltufová (Aha), Laura Klímová (LSK),
Kateřina Ptáčková (Ptak), František Miřácký (FM)

Přichází nové číslo Tondy, a tak doufáme, že se ti bude líbit.

Devátý ročník čekají příjímáčky, všichni se samozřejmě těší.

Jak už šlo podle Spidermana na obálce poznat, toto číslo se zabývá komiksem. Dozvíte se zajímavosti o Čtyřlístku, Rychlých Šípech a i něco málo o zahraničních hrdinech. Nechybí ani detektivka pro chytré hlavy. Když se řekne největší autorita školy, doufám, že si představíte ředitele. Dozvědět se o naší škole více je lákavé, a tak jsme s ním udělali rozhovor. Na konec jsou samozřejmě vtipy, tentokrát hlavně o Pepíčkově.

Přejeme příjemné počtení časopisu a doufáme, že se bude líbit stejně jako minulá čísla.

HR

Vánoční koncert Prahy 6

na Wuchterlově náměstí

Vánoční koncert byl opravdu nádherný. Mohli jsme tu vidět spoustu vystoupení jak tanečních, tak i pěveckých. Důležitou součástí programu byla i představení naší školy Antonína Čermáka, jako například vystoupení 3.A paní učitelky Skarolkové nebo pěveckého kroužku paní učitelky Svobodové.

Atmosféra zde byla opravdu skvělá a určitě doporučuji účast v příštím ročníku.

Dan Žižka, 8.A

Koncert naší školy

Nejdříve zaspívala paní učitelka Kateřina Svobodová (na naší škole učí hudební výchovu) a Hana Dejdarová. Následně zaspíval a zahrál na piáno Dan Žižka. Potom zahrál a zaspíval Tomáš Bouška píseň Monsters. Následovala paní učitelka Kamila Dolečková a její dcera Eliška Dolečková. A nakonec zahrál na klarinet Saša Krapf. Konečně přichází 3.A se svou operou Budulíněk. Moc se mi líbil výstup dětí i dospělých. Myslím, že výstup všech byl profesionální. Řekla bych, že se to líbilo všem.

LSK

Rozhovory

REDAKTOR

Jak ses cítil/a?

Koho jsi hrál/a?

Budulínka jste za tento rok hráli už několikrát, které z těchto představení se ti nejvíce líbilo?

MARKÉTA ŽERTOVÁ

Trochu jsem se bála, a potom jsem byla trochu zklamaná ze zvukaře.

Hrála jsem lišku.

Nejvíce se mi líbilo, když jsme hráli ve třídě.

JÁCHYM BRABEC

Hodně se mi to líbilo.

Já jsem hrál na piáno.

Nejvíce se mi líbilo, když jsme jednou hráli v jednom dnu tři představení ve třídě.

ANEŽKA HARTLOVÁ

Ani jsem se nebála, ale potom mi bylo líto toho, že to zvukař trochu pokazil.

Hrála jsem ve sboru.

Když jsme hráli ve třídě.

AGÁTA SVOBODOVÁ

Hrála jsem s tátou už několikrát ve filmu (asi 2x), takže jsem se bála jen trošičku.

Hrála jsem ve sboru.

Nejvíce se mi líbilo představení ve škole.

MAX MALÝ

Bylo mi dobře.

Já hrál lišče.

Budulínek na Wuchterlově náměstí.

LSK

Kam věnujeme peníze z Vánočních trhů

Na Vánočních trzích i zahradních slavnostech třídy získaly finanční prostředky, které tradičně věnují na různé charitativní účely. Některé třídy se ještě rozhodují, kam věnují svůj příspěvek, ty, které už přispěly na dobrou věc, se rozhodly pro:

- "Skutečný dárek" (organizace Člověk v tísni, přispívá se na konkrétní projekty v ohrožených oblastech, v našem případě: bioplynárna, kuřata, školní pomůcky, včelí úl, koza a jiné)
- Unicef - Adopce panenky (Každá panenka představuje skutečné dítě, které bude v rámci očkovací kampaně UNICEF v rozvojových zemích proočkováno proti šesti hlavním smrtelným dětským chorobám - spalničky, záškrť, černý kašel, tetanus, tuberkulóza, dětská obrna).
- ZOO Praha - adopce zvířat (papoušek, klokánek králíkoprstý, maki trpasličí)
- Konto Bariéry - sbírka pro Tobiáše, sbírka pro Péťu
- jednorázové příspěvky na útulky pro opuštěná zvířata
- Tosara - vzdělávací programy pro sociálně znevýhodněné děti
- finanční pomoc Valerie z Podlešína, pro kterou sbíráme plastová víčka. (Potřebuje peníze na lázně Klimkovice, kde jí pomáhají naučit se chodit.)

Příběhy našich sousedů

Joska Skalník

Autoři: Eliška Dolečková, Eva Příbylová, Kateřina Puchmertlová, Terezie Šubrtová, Klára Vučičová
Náhradníci: Natálie Fejcová Vyučující: Alice Řeháková, Michaela Fišarová

Joska Skalník je umělec, grafik a tvůrce československého znaku. Čas dětství prožil na statku.

Narodil jsem se na královských Vinohradech, v Praze 23.března, první znamení beran.

Narodil se s obráceným chodidlem, tato vada ovlivnila jeho život a jeho zájmy.

Do dvou let jsem měl šest operací a do dvou let jsem nosil sádku. Takže jsem nemohl lítat mezi klukama a to mě právě formovalo k tomu, že jsem si maloval.

S humorem studoval uměleckou školu, kde sepsal svou první petici proti malování aktů tlustých žen. Učinil tak proto, že jim to kazilo estetické cítění. K umělecké škole se váže i další humorná historka, kdy se Joskovi nechtělo do školy a přišel s netradiční omluvou.

Paní učitelka mi říkala : „No Josko, vy jste tady tři dny nebyl.“ A já jí říkám : „Paní profesorko, víte, co to je, když se vám oko obrátí dovnitř a koukáte do sebe?“ A ona mě začala litovat. Víte, uměleckoprůmyslová škola je trochu škola taková volnější.

Joska Skalník byl dlouholetým přítelem Václava Havla, který mu nabídl, aby navrhl československý znak.

Když byl Václav Havel zvolený prezident, tak jsem s ním přišel na Hrad a dělal jsem mu poradce přes kulturu. Tenkrát se připravovaly volby a pořád byl starej ten komunistický znak a Václav Havel mi říkal: „Udělej nějakou skicu.“ Nakonec jsem ty znaky udělal, který vlastně fungovaly do rozdělení republiky, pak to upravoval pan Louda, vynikající heraldik, takže ty znaky zůstaly, ale Slovensko si udělalo své, že jo. A udělal jsem i prezidentskou standartu.

Část dětství strávil v nemocnici, kde byla na operačním sále stříbrná lampa. Od té doby je modrá a stříbrná barva nevyčerpatelnou inspirací pro tvorbu.

Modrá barva je taková barva rozjímání, moře, nebe. Všechno vás ovlivňuje. Já jsem zjistil, že v té modré barvě je tolik tónů, že to ani za celý život nemůžu vyčerpat.

Nyní je šťastný a žije si svůj modře zbarvený život. Občas zajde na nějakou výstavu, koncert, ale hlavně maluje a maluje.

Příběhy našich sousedů

Jaroslav Med

Scénář k rozhlasové reportáži

Zpracovali: Ondřej Fišar, Tomáš John, David Lamich, František Řehák, Daniel Žižka

Jaroslav Med je český literární kritik, historik, spisovatel a vysokoškolský pedagog.

„...narodil jsem se v Havlíčkově Brodě, tehdy, pozor, to byl Německej Brod, a bylo to v roce 1932 ...“

Pan Med prožil své dětství v Protektorátu, to ho ale moc neovlivnilo, protože byl ještě malý kluk.

„...já jsem svoje dětství charakterizoval trochu jako sen. Podívejte se, to bylo dětství v domě, který byl plný lidí, kde pulzoval život, protože můj děda měl relativně velký krejčovství. No a tam prostě já, jako jediný vnuk, jsem tam vlastně prožíval své úžasné dětství v tom smyslu, že vlastně jsem mohl, já nevím, kdykoli zajít do špajzu, vzít si tam kousek špeku, škvarky, všechno možný, že jo, takže já se měl skutečně krásně...“

Když začala Druhá světová válka, bylo mu osm let, takže myslel spíš na blbnutí, než na politiku. Hrůzy války ho však neminuly, byl svědkem odsunu nacistů z lazaretu.

„...tam ty esesáci putovali v takovém štrůdlu. A teď von vám vidí, ten Rus, co tam chodí, jde esesák, mladej, jsou rozhalení, blůzy pryč, všechno pryč. Tu na něj kouká ten Rus a zdá se mu, že nák blbě jde, tak ho poručil zout. Oni je taky zouvali, a on tenhle mladík měl něco v botě a byl to takovej malej, ale opravdu malej dámskej revolver. On se tak na něj kouká ten Rus a představte si, to byl ten hrůzostrašnej zážitek, vytáhl pistoli a tak dva kroky ode mě mu prostřelil hlavu. Já sem poprvé, a doufám, že naposled, viděl, že je mozek bílej...“

Dědeček pana Meda měl krejčovství, tak byl považován za buržoazního „spratka“, a bylo mu komunisty řečeno, že buď půjde pracovat do dolů, nebo se maturity nedočká.

„...No tak co nám zbejvalo, tak sme byli půl roku v Ostravě a tam jsme kutali a kutali, byla to dostotrava, ani ne kvůli tý práci, páč jsme byli mladý a strašně plný síly. To nebyl problém, to kutání, nejhorší bylo, že tam byla strašná špína, neměli jsme se kde umejt pořádně a druhá věc, a to bylo daleko nejhorší, to byly štěnice (haha). Ty baráky byly plný štěnic, a když vám lezou štěnice po hubě v noci, tak to je dostotrava ...“

Pan Med přečetl přes dva tisíce knih a sám jich napsal osm. Jeho poslední kniha Literární život ve stínu Mnichova byla dokonce vyhlášena třetí nejlepší knihou roku 2010.

Pražské poetické setkání

1. stupeň

Školní kolo recitační soutěže pro první stupeň proběhlo ve školní knihovně 22.2. Z každé třídy mohli dál postoupit pouze tři děti, což byla jediná změna oproti minulým ročníkům této soutěže. Byla to taková klidnější soutěž.

2. a 3. třídy výsledky:

1. místo, Alex Mojžíš 2.A
2. místo, Natalie Krieglerová 3.A
3. místo, Nicolas Kiknavelidze, 3.A

4. a 5. třídy výsledky:

1. místo, Bára Herešová, 4.A
2. místo, Anna Macháčková 5.A
3. místo, David Kriegler 5.A
3. místo, František Miřácký, 4.B

Ještě dva dojmy ze soutěže:

Myslím, že všichni byli dobří, měli dobré básničky a gratuluji k prvním třem místům.

Kryštof Doleček 4.C

Oproti minulému roku to byla taková menší soutěž. Docela by se mi líbilo, kdyby tam bylo víc diváků.

Živa Jehlíková 5.A

2. stupeň

Dne 10. března proběhlo v naší knihovně školní kolo recitační soutěže pro druhý stupeň.

Moc děkujeme všem recitátorům, kteří před širokým publikem velmi pěkně přednesli své básně a vytvořili tak v knihovně školy krásnou atmosféru.

Gratulujeme vítězům!

I. kategorie - 6. a 7. třídy

1. místo - Jakub Mejzr - 7.A
 2. místo - Samantha Coxová - 7.A
 3. místo - Richard Dejdar - 7.B
- zvláštní ocenění poroty - Kordula Stropnická - 6.B

II. kategorie - 8. a 9. třídy

1. místo - Adéla Chirnside - 8.A
2. místo - Michal Charouz - 8.A
2. místo - Natálie Fejcová - 8.A
2. místo - Kateřina Puchmertlová - 8.A
3. místo - Nikola Audyová - 8.B

Anděl Páně 2

Anděl Páně 2 je pokračování Anděl Páně a je to o tom, jak čert Uriáš a Anděl shodí jablko (které podle pověsti utrhl Eva a podala ho Adamovi) a mají jeden den na to, aby jablko našli a opět se vrátili do nebe. Na zemi si užívají svátky Mikuláše. Film se mi líbil, protože byl hrozně vtipný a také protože jsem se nikdy nenudila, jelikož jsem nikdy nevěděla, co přijde.

Režisér filmu je Jiří Strach, Anděla Páně hrál Ivan Trojan a herec čerta Uriáše je Jiří Dvořák.

Aha

Isaac Asimov: Já, robot

Vydejte se do paralelního světa, kde se v roce 2003 těží na Merkuru, ale nepracují tam lidé, ale roboti. Samostatní, kteří dokáží vše, krom porušení tří zákonů robotiky. Tyto zákony má každý robot hluboko ve svém pozitronickém mozku.

Celá kniha je soubor příběhů z vyprávění Susan Calvinové (nejlepší robopsycholožka), které vypráví autorovi knihy. Děj knihy nás uvádí do tří zákonů a představuje novou problematiku s roboty. Seznamte se s Gregem Powellem a Mikem Donovanem, dvěma inženýry, kteří zažívají dobrodružství s roboty. Musí odzkoušet nového robota, který má posílen třetí zákon. Pošlou ho pro selen, prvek, který se používá jako speciální baterie, aby byl Merkur obyvatelný. Inženýři pošlou robota k selenovému jezírku, ale pořád se nevrací. Co se robotovi stalo? Přežijí to na planetě bez selenu? Jak celý příběh dopadne? Musíte si přečíst knížku.

Tři zákony

1. Robot nesmí ublížit člověku, nebo svou nečinností dopustit, aby člověku bylo ublíženo.
2. Robot musí uposlechnout příkazů člověka, kromě případů, kdy tyto příkazy jsou v rozporu s prvním zákonem.
3. Robot musí chránit sám sebe před zničením, kromě případů, kdy tato ochrana je v rozporu s prvním, nebo druhým zákonem.

HR

Rozhovor s panem ředitelem

1. Odkdy v naší škole učíte?

Do školy jsem nastoupil na pozici ředitele školy v roce 2007. Práci ředitele tedy dělám desátým rokem.

2. Kde jste učil dříve?

Po absolvování Přírodovědecké fakulty jsem učil 8 let na vojenském gymnáziu v Ruzyni. Odtud jsem odešel na základní školu v Sázavské na Vinohradech, kde jsem také souběžně rok učil malý úvazek na Arcibiskupském gymnáziu. Po třech letech jsem na pět let odešel ze školství a zkoušel podnikat – prodával jsem např. také zmrzlinu. V roce 1999 jsem nastoupil do Stanice techniků v Podbabě jako její vedoucí a po osmi letech jsem vyhrál konkurz na ředitele naší školy.

3. Nastoupil jste hned jako ředitel?

Ano, v této škole jsem neučil, nastoupil jsem rovnou jako její ředitel.

4. Pracoval jste někdy v jiné profesi?

Ano, 5 let jsem zkoušel podnikat, ale škola mi chyběla, milionář se ze mne nestal, a tak jsem se vrátil do školství.

5. Byl to váš sen stát se ředitelem, nebo jste chtěl dělat něco jiného?

Mým snem nebylo dělat ředitele. Chtěl jsem učit, to mne vždy bavilo. Ale také mne bavilo herectví, hrál jsem několik let ochotnické divadlo, ale školství nakonec zvítězilo. Než jsem se stal ředitelem, tak jsem téměř 20 let učil.

6. Jak jste se cítil, když jste přebíral tuto školu?

Cítil jsem trochu strach, obavy, jak to všechno zvládnou, škola měla špatnou pověst, chtělo do ní jen velmi málo dětí, práci ředitele jsem prakticky vůbec neznal, a tak jsem se všechno musel učit, např. udělat rozvrh pro celou školu. První tři roky byly příšerné.

7. Byla tato škola vždy až do deváté třídy nebo byla někdy malotřídkou?

Malotřídkou naše škola nikdy nebyla, ty jsou většinou na malých obcích či vesničkách.

8. Změnila se škola hodně od té doby, co tu učíte?

Za těch 10 let co jsem ve škole, se změnila velmi. Jednak jsme školu krásně zrekonstruovali, velmi jsme omladili pedagogický sbor, také v ní dnes učí mnoho mužů, je v ní více jak dvakrát tolik žáků než před 5 lety, otevíráme bilingvní třídy, ve škole vládne přátelská atmosféra... To jsou velké změny.

9. Chystají se další změny?

Změny se chystají rovněž veliké. V létě čeká nás úplná rekonstrukce školní kuchyně v objemu asi 20 mil. Kč (už se těším na ty dobroty, co budou moci vařit), a dále v průběhu cca jednoho roku vzniknou v prostorách dnešní půdy nové učebny a prostory, které umožní navýšit kapacitu školy o 125 žáků.

10. Co člověk musí udělat, aby se stal ředitelem?

Stát se ředitelem základní školy je relativně snadné. Podmínkou je mít pedagogické vysokoškolské vzdělání a alespoň 5 let praxe ve škole. Pak je třeba mít trochu štěstí, aby někde hledali nového ředitele. Pak už stačí být jen nejlepší ze všech uchazečů, kterých obvykle nebývá mnoho. Já jsem měl dva konkurenty. Na židli ředitele školy se až tolik lidí nehrne. Je to obrovská odpovědnost nepříliš dobře zaplacená - naše škola má 540 žáků, 106 dětí v mateřské škole a téměř 100 zaměstnanců – to je pravdu velká firma s řadou každodenních problémů.

11. Mají u vás žáci respekt?

Asi se ptáte, jestli mám u žáků respekt já. Myslím si, že respekt mám, ale také si myslím, že jsem ho měl i jako učitel, takže to úplně nespojuji s funkcí ředitele, i když to samozřejmě vyšší autoritě asi napomáhá. Pokud ale otázka opravdu zněla, zda u mne mají žáci respekt, tak říkám, že se velmi snažím respektovat osobnost žáka, často i když lže a podvádí, dětství je složité ☺.

12. Jaké další předměty byste na naší škole mohl učit?

Mám aprobaci biologie-chemie a tyto předměty pravidelně učím, ale už jsem tu ve škole učil i práci na počítači, němčinu a matematiku. Docela rád vařím, a tak bych snad zvládl i výuku domácích prací ☺. Nejbližší je mi ale chemie.

13. Jaký byl, nebo stále je Váš oblíbený předmět?

Tady bych nechal čtenáře časopisu hádat...

14. Bavila vás škola jako žáka?

Do školy jsem chodil rád, měl jsem tam řadu kamarádů a některé předměty mne i bavily, rozhodně ale ne všechny. Tak to má ale asi každý.

15. Byl jste vzorný žák?

To nevím, za příklad mne asi příliš nedávali, ale na druhou stranu určitě nebylo ve třídě mnoho mých spolužáků, které mí učitelé považovali za vzornější, než jsem byl já. Důtku ředitele školy ani 2 z chování jsem neměl. V 9. třídě jsem myslím končil se třemi dvojkami.

16. Dostal jste ve škole nějakou zajímavou poznámku, kterou si pamatujete až doted?

To si bohužel nepamatuji, mnoho poznámek jsem nedostával, ale od jedné paní učitelky jsem dostal v 9. třídě facku, dodnes bohužel nevím za co, a vlastně jsem jí to nikdy neodpustil, pořád cítím ten pocit pokoření, křivdy a to, jak mne pálila tvář, i když je to už více jak 40 let. Proto se snažím být v posuzování chování dětí ve škole opatrný, velmi nerad bych někomu ukřivdil. To ale není snadné, protože je vás hodně a je to velká přesilovka. Nicméně věřím, že se svými kolegy - učiteli držíme dobré skóre. To ale musí posoudit někdo jiný.

Komiks

Pro toto číslo časopisu jsme si vybrali téma komiksu. Připadá nám, že to je zvětšující se fenomén.

Komiksové knihy, filmy a počítačové hry jsou všude, ale co je vlastně komiks?

Komiks je umělecké médium (deváté umění). Od knihy se odlišuje tím, že kniha se skládá z plně popsanych stran, zatímco komiks se skládá z obrázků, které jsou ohraničeny v rámečku. V obrázku je většinou bublina s textem, který říká postavička.

První komiksy vznikaly na sklonku 19. století.

V roce 1922 se objevil první časopis, který obsahoval jen komiksy, jmenoval se Comic Monthly.

V třicátých letech se komiksy stávaly prodávanější a prodávanější. Nejoblíbenější byl Tarzan a Mickey Mouse.

Hrdinové ze světa

Všechny postavy mají svou historii, některé jsou mladší, některé starší. Mezi nejstarší hrdiny komiksu patří Kapitán Amerika a Batman.

Kapitán Amerika

První publikace: 1. březen 1941

Kreslíř a scénárista: Jack Kirby

Cena: 10 centů

Nakladatelství: Timely comics

Karma: kladná

Skupina: Avengers

První zmínka o Kapitánovi se objevila v roce 1941 ve svém komiksu, který se jednoduše jmenoval Captain America Comics no.1. Byl vydán v nakladatelství Timely comics, což je předchůdce Marvelu.

Kapitán Amerika nebo také Steve Rogers byl křehký a ne příliš vyspělý muž, který se opravdu chtěl stát vojákem. Přihlásil se proto do Operace Znovuzrození (Operation: Rebirth) a byl vylepšen díky séru, na kterém spolupracoval i Howard Stark (otec Tonyho). Tento hrdina o svém zrození má svůj film, na který je dobré se podívat.

Obrázek: http://www.allposters.com/-sp/Captain-America-Comics-No-1-Cover-Captain-America-Hitler-and-Adolf-Posters_i13753552_.htm?ac=true

Batman

První publikace: červen 1941

Kreslíř a scénárista: Bob Kane a Bill Finger

Cena: 10 centů

Nakladatelství: DC Comics

Karma: kladná

Skupina: Liga spravedlivých

Poprvé se objevil v Detective Comics #27 (květen 1939). Jeho první komiks na své vydání musel čekat dva roky.

Batman, Dark Knight se ve skutečnosti jmenuje Bruce Wain. Stal se hrdinou ze začátku, jen aby pomstil smrt svých rodičů a očistil město Gotham od zločinců a padouchů. Jeho znakem je netopýr. Říká se, že si tento znak zvolil, protože se jich bojí, ale chce ovládnout svůj strach. Jiné zdroje uvádějí večer smrti jeho rodičů, kdy byli v divadle, ale kvůli Brucově panické hrůze z jedné části představení museli odejít a byli přepadeni a zabiti. Bruce si dává za vinu to, že se bojí netopýrů, a to navazuje na první důvod znaku. Tento hrdina má na svém kontě už hodně filmů i seriálů. Pokud patříte mezi opravdu velké fanoušky, doporučuji se podívat na seriál Batman: The Animated Series. Batman se setkává s legendárními záporáky jako Joker, Two Face nebo Killer Croc. Batmanovi do seriálu propůjčil hlas Mark Hamill známý také jako Luke Skywalker.

Obrázek: [https://en.wikipedia.org/wiki/Batman_\(comic_book\)/#/media/File:BatmanComicIssue1,1940.png](https://en.wikipedia.org/wiki/Batman_(comic_book)/#/media/File:BatmanComicIssue1,1940.png)

Rychlé šípy

Napsal: Jaroslav Foglar

Kreslíř: Jan Fischer, Marko Čermák, Bohumír Čermák a Václav Junek.

Je to komiks vydaný i jako kniha pro čtenáře ve věku 9 až 13 let. V české republice se hodně proslavil.

Hlavní hrdinové jsou Mírek Dušín, Jarka Metelka, Jindra Hojer, Červenáček, Rychlonožka a s nimi klubovní pes Kuliferda. Všechny pět kluků sbírá známky.

Proč zrovna rychlé šípy?

Tento velmi známý klub si dal jméno po vlaječce, kterou jim jednou dala jedna holka, když vyhráli závody. Na vlaječce byly tři letící šípy.

<http://foto.dama.cz/img/480/480339.jpg>

Hlavní postavy:

Mirek Dušín: vedoucí party kluků. Je pro každou legraci, ale nemá rád špatnosti.

Jarka Metelka: pravá ruka Mirka Dušína. Má mírnou a klidnou povahu a je ukázněný. Má rád dobrodružství.

Červenáček: je ze všech nejmladší a s Rychlonožkou se zná už od dětství. Rád nosí červenou čepičku, podle které dostal i přezdívku.

Rychlonožka: je velmi snaživý, ale také roztržitý. Nezkazí žádnou legraci a všechny hned rozveselí. Je jeden z mála kluků, který nosí modré kraťasy.

Jindra Hojer: je mladší než Jarka. Má blondáté vlasy a je rád upravený.

Čtyřlístek

Dětský komiks

První čtyřlístek je z roku 1969

Napsal: Jaroslav Němeček, většinu napsala také Ljuba Štíplová.

Ilustrátor: Jaroslav Němeček

Hlavní postavy komiksu: Myšpulín, Fifinka, Pind'a, Bobík

Zvířata kocour, fenka, zajíc, prasátko žijící v lidském světě.

Luští záhady, řeší složité případy a zachraňují ostatní.

Bydlí v Třeskoprcích. Jezdí v červeném autě.

První čtyřlístek je z roku 1969

Myšpulín: kocour, nejchytřejší v Třeskoprcích, je to vynálezce. Řidič červeného auta. První vynález bylo malé rádio.

Fifinka: fenka, kuchařka ve skupině, nemá ráda nepořádek, miluje vaření, má ráda své přátele.

Pind'a: zajíc, strašpytel skupinky, je dokonalý běžec, je tichý a bojácný.

Bobík: je nejsilnější ze skupinky, miluje jídlo od Fifinky, pere se s Pind'ou, někdy zastupuje Myšpulína jako řidiče.

www.ctyrlistek.cz

Názory redakce

Já osobně komiksy miluji, je to hodně podobné jako kniha, jen s menším množstvím textu. Každý superhrdina má svůj vlastní příběh a své schopnosti. Komiks mi připadá jako kreslený němý film, který musíte číst, tím pádem se trochu podobá knize. Líbí se mi, že svět komiksu je tak rozmanitý a má mnoho podob. *HR*

Komiks je jako kniha napsaná v obrázcích a bublinách. Při čtení někdy i lépe pochopíte význam textu. *KiVi*

Je to zábavná kniha nebo časopis. Mně se to lépe čte v obrázcích a lépe tomu rozumím. Třeba v normálních knihách si vymyslím svůj svět, ale v komiksu už nemusím přemýšlet o tom, jak všechno vypadá.

Hruška

O čem se mi zdálo

Cillian měl pocit, jako by ve frontě na svou budoucnost stál celou věčnost, ale i přes všechny ty hodiny se ve frontě posunul jen o pár metrů.

Když tu si najednou všiml, že ostatní lidé, kteří před ním stáli, se nervózně rozhlíželi. Jejich zraky se upíraly na něco vpředu. Cillian si stoupl tak, aby viděl to, co ostatní, ale nezahlédl nic jiného, než jen dva muže, kteří zastupovali ostrahu nebo tak něco. Rozhazovali rukama, přičemž cosi vysvětlovali ostatním. Postupně se posouvali celou řadou, aby sdělili tu věc všem.

Když přistoupili k Cillianovi a Josephovi, ten větší muž řekl: „Jestli se chcete dostat tam, kam patříte, tak si budete muset počkat. Stala se věc, se kterou jsme jaksi nepočítali,“ vysvětloval jim.

„A jak dlouho si budeme muset počkat?“ zeptal se jich Cillian.

Dva muži se na sebe podívali, jako by pohledem o něčem rozmlouvali. „Budeš muset jít s námi,“ řekl ten druhý muž.

„Co, kam mě to vedete?“ vzpíral se Cillian a ohlédl se na Josepha, ale ten jen nevěřičně koukal kupředu, jakoby nechtěl mít problém.

Cilliana dovedli až na začátek řady, kde se tyčila velká černá vrata, všude kolem byla mlha tak silná, že nabylo vidět ani na dva metry. Zvuky kolem odpovídaly jakémusi městu, kde se něco těží. Byly slyšet stroje a skřípání starého kovu o kov. Když procházel branou, zmocnil se ho podivný pocit strachu, nevěděl, co ho čeká.

Najednou se ocitl v jakési místnosti, byla to místnost s jednou židlí uprostřed a čtyřmi holými zdmi, bez jakéhokoliv přístupu do jiné místnosti. Nechápal to, jediné, co ho uklidňovalo, byl pocit, že každý, kdo zemřel, si musel projít tím stejným jako on. Neseděl tam dlouho sám, za chvíli se u něj objevil jakýsi další muž, byl prostě oblečený a nebyl oholený. „Vypadá to, že vám dali dost zabrat.“

Cillian mu neodpověděl, jen si toho muže nechápavě prohlížel.

„Nebojte se, vše vám vysvětlím. Byl jste vybrán, protože jsme dostali váš přesný popis. Byl jste vybrán jako nejsilnější. Všem se během života hlavou honí otázka, co se stane potom, po tom všem. Stane se to, že nejvyšší soud rozhodne, co se s vámi stane. Budťo vás vyberou jako nejsilnější, s největšími zkušenostmi a stane se z vás...“ muž se odmlčel.

„Co, co se stane?“ vykřikl Cillian, už se ani nesnažil skrývat svůj strach.

„Stane se z tebe bojovník. Nebudeš si nic pamatovat, ale tvé zkušenosti z tohoto života zůstanou uložené hluboko ve tvé paměti. Svět potřebuje lidi, jako jsi ty. Dokonce jsme ti už našli tělo, je to malý kluk z velmi chudé rodiny, ale jednou se z vás společně stane velmi důležitý člověk.“

Cillianovi to přišlo tak nereálné, že ani nevěděl, jestli chce žít další život, nebo jít rovnou do pekla.

Stejně tak jako předtím se zničehonic ocitl v dlouhé místnosti, ale ta už dveře měla, podél jejích stěn visela zrcadla a na konci té dlouhé chodby byly dveře.

„Za těmi zrcadly jsou duše hříšníků, můžeš je uslyšet,“ řekl ten stejný muž, který s ním byl předtím.

Chvilku se zastavil a zaposlouchal se, Cillian udělal to samé.

Opravdu slyšel ty hrozné zvuky, byl to nářek, posměšky, křik a další hrůzy.

„Ale toto je už předposlední zkouška, ta poslední je za těmi dveřmi.“

Když došli ke dveřím, muž mu podal svou ruku. „Těšilo mě, Cilliane.“

Poté už následoval jen dlouhý pád.

Tondazník

Určitě si vzpomenete na naši anketu, kterou jste vyplňovali. Je nás ve škole opravdu hodně a bylo by těžké srovnávat prvňáčky s deváťáky, a proto jsme se rozhodli anketu rozdělit. V tomto čísle jsou první až třetí třídy.

Většina dětí opravdu ráda čte, což nás těší. Většina z vás více čte knihy, ale komiksy měly také slušné zastoupení. Většina dětí si půjčuje knihy z knihovny jen občas, ale i takové zastoupení v řadách prvních až třetích tříd je milé. Nejvíce se čtou pohádky, upřímně není nic lepšího než si poslechnout příběh s dobrým koncem. Slušné zastoupení mělo i sci-fi a fantasy, ale co naši redakci hodně překvapilo, bylo to, že hodně čtete encyklopedie a naučné knížky. Hodně dětí sportuje tři až šest hodin, hned druhá nejčastější odpověď byla šest hodin. Hlavním hudebním nástrojem je flétna, hned za ní je klavír, pozadu nebyla ani kytara a housle. Na prvním stupni se na počítači moc času netráví, protože většina napsala, že na něm je méně než hodinu, zato s televizí to už bylo o jen něco horší, většina u ní tráví jednu až tři hodiny. Hlavní, co se sleduje v televizi, byly pohádky a Simpsonovi. Knižky se vybírají podle hlavní stránky, což moc nepodporuje známé přísloví. Hlavním povoláním budoucích generací bude fotbalista a malířka. V příštím čísle byste chtěli hlavně vtipy a doplňovačky a jako příští téma zoo a vše, co se týká zvířat.

V příštím čísle bude zbytek ankety a perly, co jste napsali.

HR

? TONDAZNÍK?

1. Čteš rád? a) ano, velice rád b) spíš ano c) spíš ne
2. Zakroužkuj, co máš radši: a) kniha b) komiks
3. Jak často si půjčuješ knihy v knihovně? a) každý týden
b) jednou za měsíc c) občas d) vůbec ne
4. Jaký žánr čteš nejraději? a) fantasy b) sci-fi
c) dobrodružné d) pohádky e)
5. Kolik hodin týdně sportuješ? a) méně než 1 h b) 1-3h
c) 3-6 h d) více než 6 h
6. Pokud hraješ na nějaký hudební nástroj, napiš na jaký
.....
7. Kolik hodin týdně sedíš u počítače? a) méně než 1 h
b) 1-3 h c) 3-6 h d) více než 6 h
8. Kolik hodin týdně sedíš u televize? a) méně než 1 h
b) 1-3 h c) 3-6 h d) více než 6 h
9. Na co se rád v televizi díváš?
.....
10. Podle čeho si vybíráš knihy? a) podle úvodní stránky
b) podle vůně c) podle tloušťky d) podle stručného
popisu na zadní straně e) na doporučení kamaráda
f)
11. Čím bys chtěl být ?
12. Napiš, co bys chtěl mít v našem časopise, aby se ti líbil

Luštění

1. Kdo bez štětců a bez barev obarvil nám les?

X malíř
Y podzim
Z kouzelník

2. Dvě sovy vedle sebe sedí, aniž o sobě vědí. Co je to?

Š dvojčata
T oči

3. Jednou děrou dovnitř, dvěma dírami ven, a když jsem venku, teprve jsem tam. Co je to?

S kalhoty
T rozdvojovací tobogán

4. Běžím, běžím, nemám dech, přitom ležím na zádech. Co jsem?

R vyděšená želva
Ř řeka

5. Nemá ruce, nemá nohy přece dveře otvírá. Co je to?

L vítr
M čaroděj
N víla

6. Neustále to mění tvar, ale přesto je to stále kulaté. Co je to?

C magická věc
Č měsíc

7. Truhláři mě nejlíp znají, pěkné dřevo ze mě mají. Co je to?

I skříň
Í strom

8. Přijel k nám bílý kůň, zalehl nám celý dvůr. Co je to?

D kůň obra
E zima

9. Patří ti to, ale tví přátelé to používají víc než ty. Co je to?

J věc, která se ti nelíbí
K tvé jméno

6 2 1 4 5 7 3 2 8 9

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Aha

Výsledky soutěže

Z minulého časopisu jste vybrali obrázky ze soutěže na téma **Svátky mrtvých**.

1.místo obr. č. 8 - Anežka Harčelová 3.A

Vzhledem k malému počtu soutěžících jsme vyhlásili jen 1. místo.

Kreslete v nové soutěži o nejlepší obrázek na téma **Škola končí**.

Obrázky dávejte třídním učitelům či házejte do schránky do konce května.

Do schránky můžete vhazovat hlasy pro následující obrázky na téma **Rodinný strážce**.

1

2

3

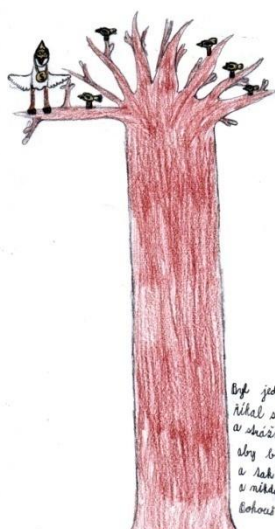
4

5

6

7

Býl jsem plátek,
říkal si kotrbáček.
a šel si řídit
aby bylo veselý,
a tak ho šel dělat
a nikdo se ne mohl bát.
Kotrbáček 2.0

8

Polární oblasti

Můj výlet do polárních oblastí začal dobře. Cesta byla fajn. Jel jsem na polární pás, protože jsem chtěl poznat zvířata, která tam žijí.

Utábořil jsem se. Po nějakém člověku ani vidu. Postavil jsem stan, udělal oheň, uvařil jsem si konzervu a pořádně se najedl a napil čaje. Šel jsem si lehnout do stanu. Po chvíli jsem se probudil. Když jsem vstal a vylezl ven, tak kolem ohniště prošlo pět lumíků. Neváhal jsem a hned jsem je vyfotil.

Po snídani kolem mě prošla polární liška. Popadl jsem fotoaparát a liška začala utíkat, tak jsem běžel za ní.

Po chvíli jsem se ztratil a liška se také vypařila. Začal jsem panikařit. Rozběhl jsem se na jednu stranu. Vyčerpal jsem se. Měl jsem u sebe jen fotoaparát. Začala mi být zima. Sněžilo. Šel jsem pořád dál a dál. Uběhly dva dny a já byl vyčerpaný, hladový, žíznivý a s omrzlinami na prstech u nohou. Šel jsem pořád dopředu. Co krok, to bolest.

V dáli jsem konečně zahlédl velikou budovu. Zaradoval jsem se. Za chvíli jsem k ní došel.

Uvnitř byl muž. Seznámili jsme se. Byl to také Čech. Jmenoval se Honza. Řekl mi, že pracuje na této ošetřovně a zároveň i útulku polárních zvířat. Vzal mě dovnitř, udělal mi horký čaj a jídlo. Ošetřil mě a řekl, že ty omrzliny nejsou vážné. Zabalil mě do deky. Zeptal se mě, jestli se tu s ním nechci projít. Já jsem souhlasil a šli jsme. V klecích jsem zahlédl lumíky, které jsem už viděl. V další kleci zase polární lišku, díky níž jsem se ztratil. Dokonce tam byl i sob. Poté jsem ve velkém akváriu uviděl mrože a v dalším ledního medvěda.

No, byl to tedy zážitek, to Vám povím!

Honzovi jsem vyprávěl, co se mi stalo. Řekl mi, že zítra poletí zpátky do ČR, že mě tam vezme. Já souhlasil. Následující den jsem doletěl do své rodné země a rozloučil se s Honzou a poděkoval mu.

Jel jsem za rodinou, která mě přivítala. Vše jsem jim vyprávěl.

Josef Novotný, 7.B

Můj výlet do pouště Sahara

Sahara je největší poušť na světě. Když je poledne, tak tam může být až padesát stupňů.

Vysadili mě ve vesnici v poušti, najedl jsem se a koupil jsem si velblouda, protože jsem chtěl přejít její velký kus. Chystal jsem se dojít až do další vesnice.

Místní obyvatelé mi říkali: „Jestli chceš přejít poušť, tak musíš mít velblouda, protože bude tahat všechny tvoje věci a nepotřebuje tolik vody, jako ty.“

Další den jsem se chystal přejít ten kus pouště, ale raději jsem se ještě chtěl zeptat vesničanů, jak se mám na přechod připravit. Poradili mi, že musím být zahalený, aby sluneční svit nesvítal na moji kůži.

Probudil jsem se a zjistil jsem, že také nějací jiní lidé chtějí jít přes poušť do další vesnice. Nabídl jsem jim, že bych šel s nimi. Nekladli odpor. Připravili jsme velbloudy a šli jsme do pouště Sahara.

Je hrozné jít pustinou plné písku a v padesáti stupních. V noci je to ještě horší! Je strašná zima, mínus deset stupňů. Kdybych byl býval šel sám, tak bych asi nepřežil. Když jsme šli pouští, tak jsme pozorovali, jak štír před něčím utíká.

A pak jeden z naší skupiny vykřikl: „Písečná bouře!“

Schoulili jsme se do klubíčka a čekali jsme, až bouře přejde. Když písečná bouře přestala, tak se duny změnilly. Vypadalo to, jako bychom byli najednou někde jinde. Moji přátelé našťestí věděli, kudy jít dál. Bylo to strašné, měl jsem velikou žízeň, ale vůdce skupiny říkal, že oáza není daleko. Pro mě to byla ale dlouhá doba! Když jsme došli k oáze, napili jsme se a potom se napojili i velbloudi, kteří celou cestu nepili.

Vůdce říkal: „Ještě dva dny a jsme tam.“

Chodili jsme týden, ale bylo to dobré dobrodružství. Když jsme došli do vesnice, tak jsem jim poděkoval, protože bych tam bez jejich pomoci nikdy nedošel.

Jiří Němec, 7.B

Moje vzlety a pády

Ahoj,

jmenuji se Megie a jsem blázen do fyziky. Dělán různé pokusy a momentálně pracuji na tom, jak vzletět. Už mám připravená papírová křídla a už jenom sehnat nějaké to peří a můžu začít svůj dosavadně největší pokus.

Konečně přišla má roztomilá, velká peříčka. Nalepil jsem je a můžu to zkusit. Možná si říkáte, že jsem blázen, ale jak jsem zmiňoval na začátku, jsem prostě blázen do fyziky. Táta mi postavil na zahradě domeček ze dřeva, sice není určený k seskoku dolů, ale lepší možnost mě nenapadla.

Můj první pokus se nezdařil, vrazil jsem přímo do stromu. Pokusím se udělat ještě větší a pevnější křídla. Druhý pokus. Chvilí to vypadalo, že poletím, ale asi za deset sekund jsem spadl. Ale alespoň vím, že jsem na správné cestě.

Z ničeho nic se objevila moje mamka s rozzuřeným obličejem, roztrhala můj výtvar a řekla, že jestli ještě jednou budu dělat takové pokusy, tak můžu skončit v nemocnici.

Už jsem dospělý a vím, že to byla velká pitomost, ale stále mě to neodradilo, protože nemůžu dostat z hlavy těch deset vteřin letu. A tak jsem si řekl, že naposledy vyrobím křídla, ale mnohem lepší, protože mi to dnešní technologie dovoluje. Víím, že se to napoprvé nepovede, možná vůbec, ale zkusit to mohu.

První skok a teče mi krev. Musím ještě z větší výšky. A hele, ono to funguje... Víím, že to zní šíleně, ale zkusím to ze skály. Už jsem konečně na skále, pode mnou je vlakové nádraží a naštěstí řeka Vltava. Tak a jdu na to. Tři, dva, jedna, letím. Ono to opravdu funguje! To ne, začíná pršet, naštěstí je pode mnou řeka. ŽBLUŇK. Aspoň víím, že létat se dá v krátkém časovém úseku. Raději to nechám na chytřejších lidech, než jsem já. Protože šílenost do fyziky potřebuje i mozek.

Eva Přibyllová, 8.A

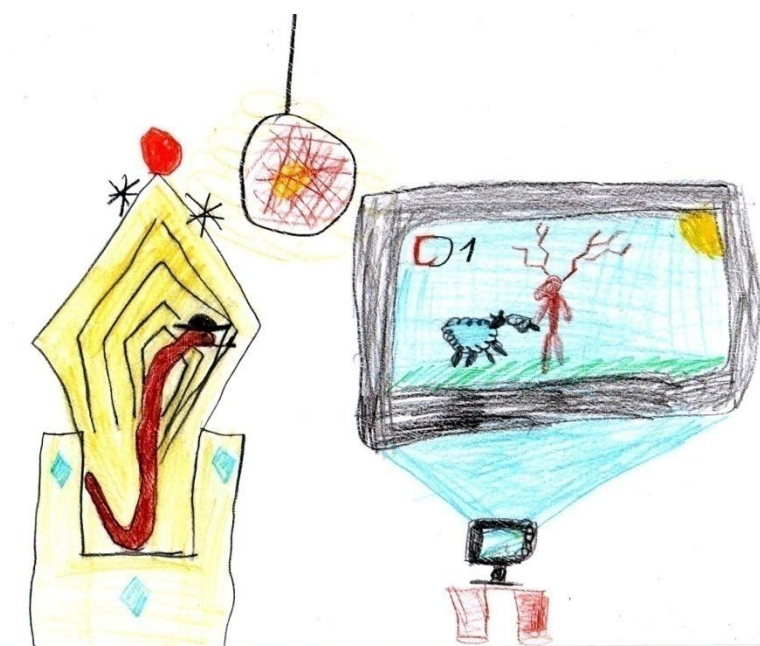

Netopýr a slepýš

Byl jednou jeden netopýr a slepýš, žili v Chropyni. Jmenovali se Spytihněv a Margoš. Byli moc bohatí, ale byl v tom jeden háček, byli pyšní. Nikdo je nedonutil, aby se za to zpytovali. Jeden den jich zvířátka měla plné zuby, a tak začala přemýšlet o plánu, jak jim to oplatit. Jednoho dne večer si šla zvířátka počkat před jejich vilu. Až přišli domů z večírku, tak je zvířátka nacpala do pytle. Ráno je vzbudil zvuk klopýtání. Probrali se a najednou viděli, že jsou zamknutí v kleci a táhne je kůň. A ten kůň měl obrovský pysk a obrovská kopyta. Margoš a Spytihněv byli alergičtí na pyl. Všude okolo rostly pýry, a tak se pyl dostal k nim do klece. Kvůli tomu jejich srst a kůže už nebyly tak třpytivé jako předtím. A začali za to pykat. Už nebyli tak pýřiví a čepýřiví jako předtím. Spíše se stali milými a sympatickými a už s nimi nebyly problémy.

Sean Furman, Jakub Salamon, Magda Šperlová,

4.B

Detektivka

Řešení z minulého čísla: fotka byla zfalšována, jelikož plachty vlály na dvě různé strany a vítr může foukat jen na jednu stranu.

Byl pátek a náš detektiv poté co zatknul padělatele fotky s plachetnicemi měl opět vyřešit další záhadu. Vědělo se, že když přicházela paní Oráčková domů z protikuřácké demonstrace, tak někdo vyskočil z okna jejího domu a utíkal pryč. Paní Oráčková zjistila, že jí doma chybí velmi vzácný obraz. Naštěstí si všimla, jak zloděj vypadal. Detektiv šel prvně na místo činu a tam vše důkladně prohledal.

Zjistil, kdo vypadá tak, jak popisuje zloděje paní Oráčková. Na popis se hodili tito tři lidé:

Franta Valounek:

13 letý chlapec, který má rád basket a rybaření

Zdeněk Okurka

27 letý pán, který rád čte a pracuje jako počítačový grafik

Pepa Čepička

dlouho nezaměstnaný 29 letý pán, který kouří a nemá rád berušky

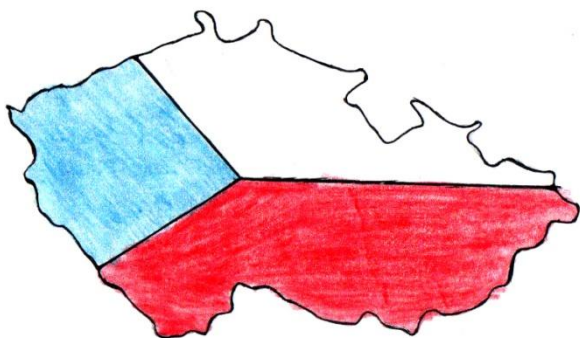
**POMOZTE DETEKTIVOVÍ ZJISTIT, KDO
UKRADL VELMI CENNÝ OBRAZ !**

ŘEŠENÍ HÁZEJTE DO SCHRÁNKY ŠKOLNÍHO ČASOPISU.

Jan Otakar Píša

SVOBODA

Svoboda je vážně super,
Vždyť to každý ví, vždyť to každý ví.
Ša la la ša la la la la la la.

Svoboda je, když můžete říkat svůj názor,
Když můžete jít do obchodu a koupit si,
Co chcete.
Svoboda je, když můžete dělat, co chcete,
a kreslit, co chcete.
Česká republika je snad svobodná země.
Majka Malá 5.A

Někdo ji ztratil,
Někdo si ji přivlastnil.
Někdo po ní touží,
Někdo ji má.
Ta hezká i smutná věc
S jménem **svoboda**.
Živa Jehlíková 5.A

Vlak Mrak

Já mám velký sen
jít doma ven
a sáhnout si na mrak
a uvidět vlak.
Ema Banghová 2.A

sliz

Co potřebuješ na výrobu slizu:

Lepidlo(herkules), pěnu na holení, barvivo, gel na praní.

Návod:

1. Dej 15 až 20 polévkových lžic lepidla do misky.
2. Přidej 1 hrníček holicí pěny.
3. Dej barvivo do misky a třpytky, jestli chceš.
4. Ted' vezmi lžící gelu na praní a zamíchej postupně.

To znamená, že dáš lžící gelu a zamícháš a pak další. Hlavně to nepřehžeňte, jinak to bude tvrdá lepivá kulička.

5. A máš hotovo. Uchovávej výrobek v krabici. (Po použití si umyj si ruce).

Hruška

stresová kulička

Co budeš potřebovat: balónek, mouku, kuchyňský trychtýř

1. Dej trychtýř do balónku.
2. Nasyp do trychtýře mouku.
3. Až to bude plné, tak zavaž balón a máš hotovo!

Hruška

Recepty

Zmrzlina 100% ovocná

Suroviny: 2 banány (zmražené), 1 šálek jahod (zmražené), 1 šálek malin (zmražené), lžíce medu

1. Dej do mixéru všechny zmražené suroviny.
2. Zapni mixér. Vypni, než bude směs rozmíchaná.
3. Nalij směs do plastové krabice a nech přes noc v mrazáku.
4. Další den bude směs zmražená a HOTOVO!

Hruška

Listové špalíčky

Budeme potřebovat:

listové těsto

kečup

sýr

Vybalíme listové těsto a naděláme z něj špalíčky. Poté potřeme špalíčky kečupem. Nakrájíme sýr na proužky a přidáme na špalíčky. Troubu dáme na 180 stupňů Celsia a dáme do trouby na 10 minut.

Kdo nemá rád slané, může si špalíčky posypat cukrem a skořicí (skořicí jen jemně).

AHa

Crosswords

N	O	U	Q	X	S	W	I	M	D
A	P	P	L	E	B	N	F	R	G
R	O	E	G	M	K	X	I	G	V
C	O	R	N	N	R	B	J	S	O
O	B	F	A	Z	E	R	B	W	P
Q	C	B	L	U	E	U	Y	M	U
R	T	A	W	N	W	N	L	I	E
C	E	S	R	E	T	I	O	H	B
U	N	D	U	B	V	L	N	U	U
X	B	Y	K	E	P	K	M	B	R

Pen,Car,

Apple,Win,

Bird,Cat,

Red, Blue,

Run,Swim,

	C			
P			E	
			K	
		G		
		A	P	
		N		A

You drive it.

You write on it.

„Udělat“ in English

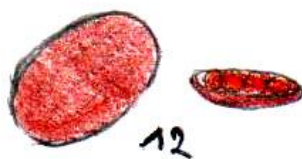
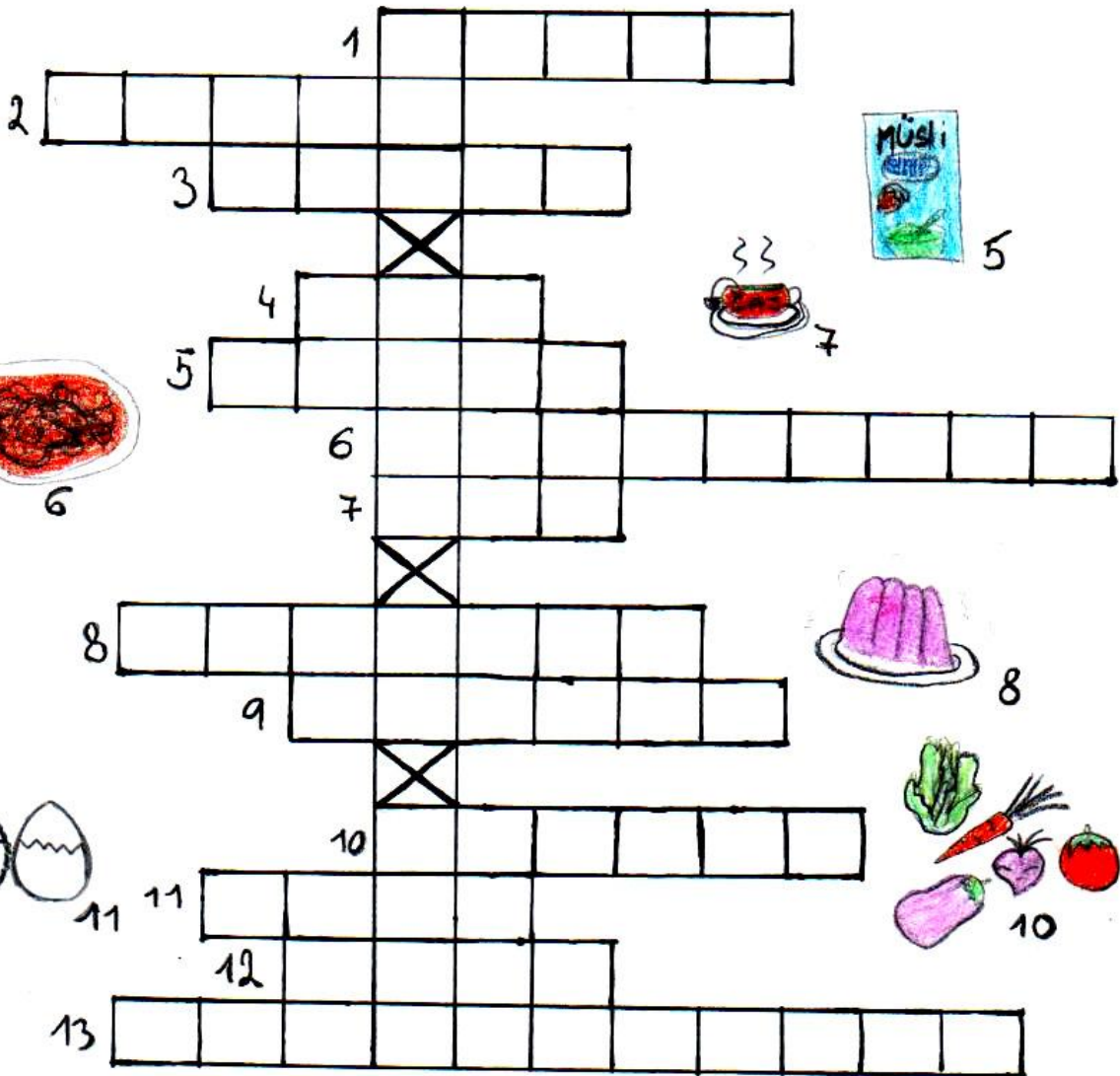
Chickens lay it.

A kind of music

A kind of bear

Terry V. Baugh, 5.A

Deutsche Seite

Ilustroval/a
Pta K

Vtipy - Zvlášť o Pepíčkovi

Tatínek říká Pepíčkovi: "Pamatuj si Pepíčku, chytrý člověk má vždy pochybnosti, jen hlupák nepochybuje."

"Tati jsi si tím jistý?"

* Stoprocentně 100%.

Pepíček se diví: "To jsem netušil že o jsi hlupák."

Pepíček se ptá maminky: "Mami můžu se dívat na televizi?"
"Ano Pepíčku ale nezapínej ji."

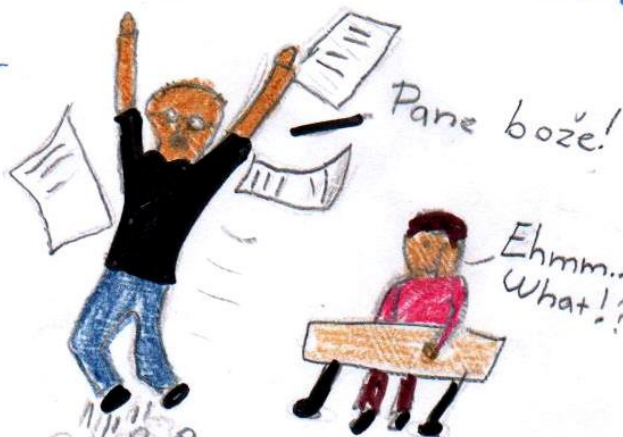
Tatínek se ptá Pepíčka: "Tak co jaký je váš nový učitel?"

"Hodný a zbožný"

"Zbožný!?"

"Jo. Při každé mé odpovědi říká:

"Pane bože, pane bože!"

Maminka povídá Pepíčkovi: "Stěžovala si na tebe pani učitelka."

"Co proti mně má!?"

"Vždyť jsem tyčen ve škole nebyl!"

